

fordi jeg ikke kunde gjøre Fordring paa nogen direkte Paternitet til Forslaget, da er dette aldeles uberettiget. Jeg vil forsvare dette Forslag ligesaa godt, som om jeg selv mere direkte havde været med til at udarbejde det. Jeg er, som jeg udtalte igaar, fuldstændig overtydet om, at det er et dygtigt og samvittighedsfuldt Arbejde, og at den Beseftning af Kjøbenhavn, som er foreslaaet, er en saadan, at vi i enhver Henseende kunne have Gavn og Brug af den i mange Tider. Hermed skal jeg slutte.

Ordføreren (Bjessen): Efterat de forskjellige Mindretal have motiveret deres Stilling, og efterat ogsaa forskjellige andre Særstandpunkter have havt Ordet, vil det maaske findes rigtigt, at jeg som Flertallets Ordfører supplerer, hvad jeg fremsatte igaar, idet jeg jo udtrykkelig tog det Forbehold at maatte vende tilbage, navnlig til de Udtalelser, som saaldt igaar fra Mindretallets ærede Ordfører (Thomsen). Han udtalte, at han vilde gjøre godt, hvad han formentlig havde forsømt i Betænkningen, ved at indlade sig paa en mere detailleret Kritik af Flertallets Udtalelser, og han satte da den Bedømmelse i Spidsen, at Flertallets Betænkning indeholdt en Samling af løsrevne og subjektive Udtalelser, blandede med Citater. Dette er en Sætning, som Mindretallet allerede har fremsat i sin Betænkning, og som det nu altsaa mundtlig gjentager her, idet det søger at belægge den med Argumenter. Jeg skal nu forsøge paa, saa kort som muligt, at følge Mindretallets Ordfører paa denne Vej. Han begyndte da med den Bemærkning, at den historiske Fremstilling af denne Sags tidligere Gang, som Flertallet havde givet, ikke var korrekt, han vendte tilbage til Aarstallet 1858, og han mente da, at det Billede af Forhandlingerne dengang, som var fremstillet af Flertallet, ikke var rigtigt og navnlig ikke fuldstændigt. Ja, til en vis Grad kan jeg give Mindretallet Ret, thi Flertallets Fremstilling af Forhandlingerne i 1858 er gjort med saa stor Hensynsfuldhed, at den ganske vist kunde have været fremstillet i et andet Lys, hvilket jo ogsaa tilstrækkelig tydelig fremgaar deraf, at det, som Mindretallets ærede Ordfører igaar vilde gjøre gjældende derimod, netop var en Anklage mod den daværende Krigsbestyrelse, og det maaske endog en Anklage af den skarpeste Art, thi det var en Beskyldning for, at Krigsbestyrelsen dengang havde tilsidejat de militære Interesser. (Afbrydelse af Thomsen.) Mindretallets ærede Ordfører indfylder meget rigtigt den Bemærkning, at det staar i Motiverne til Lovforslaget. Det ærede Medlem maa

ingenlunde tro, at jeg ikke har været bejend med disse Udtalelser, men det har ikke ligget i min Interesse at give et grellere Billede af Forhandlingerne dengang, end det i Virkeligheden er efter det Synspunkt, hvorfra vi nu se det her. Vil det ærede Medlem imidlertid ind paa en næiere Forhandling deraf, saa skal jeg gjerne følge ham, og der er jo givet mig saa meget mere Anledning dertil, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i sine finantzielle Beregninger er kommet ind paa en Sammenstilling med Forholdene, saaledes som de vare i Monarkiets Tid i 1858. Jeg skal nu tage den finantzielle Side først og henvende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Han mente nemlig — jeg erindrer ikke hans Tal saa nøie — at Kongerigets finantzielle Status nu var saa ulige gunstigere i Sammenligning med Monarkiets, at man med Grund kunde sige, at vi nu vare istand til at bære langt større Byrder, end man kunde forlange af Monarkiet. Man har i saa Henseende en Autoritet som det ærede Medlem vistnok ikke vil bestride, og det er den daværende Finantsminister, som i Forbindelse med Forhandlingerne i 1858 gav et Billede af Statens daværende finantzielle Stilling, og idet han kaster et Blik tilbage paa Resultaterne af de tre foregaaende Statsregnskaber, som dengang forelaa fuldt færdige, stiller han en lang Beregning op, hvis Enderesultat var dette, at Restoverskudet dog altid blev 6,740,000 Rds., som er den ubestridelige Fremgang, der i de nævnte 3 Aar havde fundet Sted, det vil altsaa sige, at der hvert Aar havde fundet en Fremgang Sted af imellem 2 og 2½ Million Rigsdaler, hvilket dog forekommer mig at være en ret glædelig Fremgang. (Afbrydelse.) Ja, det er Finantsministerens Fremstilling af Monarkiets finantzielle Status i 1858, og han kommer altsaa til en aarlig Fremgang for Statskassen af imellem 4 og 5 Millioner Kroner. Ikke desto mindre tager den samme Finantsminister dengang, idet han gjør Rede for de Hensyn, der have bevirket, at man har maattet indskrænke den fra militær Side fremsendte Forsvarsplan og indskrænke den til det, som den dengang gik ud paa, nemlig Kjøbenhavns Søbesætning til et Beløb af imellem 6 og 7 Millioner Kroner, for at motivere dette, Ordet under Forhandlingerne om Forsvarsagen dengang og udtaler et tydeligt Forbehold fra Finantsvæsenets Side imod, at der i det foreliggende Lovforslag skulde ligge nogetsomhelst Løfte for Fremtiden ligeoverfor den store finantzielle Plan, som dengang ansaas for at være saa